

پینوکیو

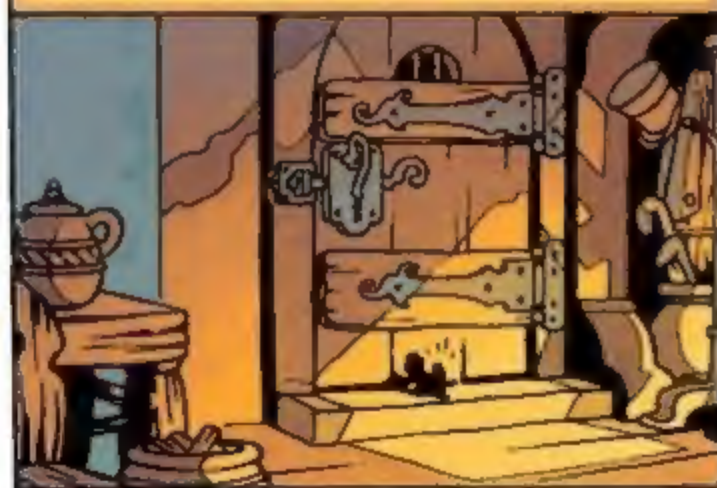
مترجم: محمد صادق جابری فرد

ترتیب تصاویر
در هر صفحه از
چپ به راست!

«ترق و تروق آتش شومینه را از بیرون در آن خانه شنیدم، و به نظرم مثل یک دعوت و خوشامدگویی آمد. پس، به داخل خزیدم!»

«به نظر می‌رسید که همه خواب باشند، اگرچه هنوز از یک پنجره نور به چشم می‌خورد، یعنی از پنجره‌ی یک نجار پیر مجسمه‌ساز به نام «ژیتو»!»

«همینطور که خودم را کنار شومینه آن خانه گرم می‌کردم، یک نگاهی اطراف خودم انداختم. دوستان من، قبل از آن هرگز چیزی مثل آن ندیده بودند!»

«تمام اطراف من پر از ساعت‌های قدیمی بود، با جعبه‌های موسیقی مجسمه‌دار و انواع عروسک‌ها...»

«ناگهان، توجهم به یک عروسک خیمه‌شب‌بازی جلب شد که روی میز کار قرار داشت. آلمک‌های چوبی کوچک همیشه برایم جذاب بوده‌اند، پس با سرعت به طرفش رفتم تا از نزدیک بهش نگاهی بکنم!»

«وقتی داشتم بهش نگاه می‌کردم، صدای پای کسی را شنیدم که داشت می‌آمد؛ در یک خانه عجیب، یک جیرجیرک باید خیلی مراقب باشد، به همین خاطر...»

یعنی من الان یک پسر واقعی هستم؟

نه دقیقاً، اما اگر پسر خوب، حرف گوش کن و با شهامتی باشی یک روزی میرسه که یک پسر واقعی خواهی شد.

هوممم... شرط می‌بندم که این رعایت این شروط چندان آسان نخواهد بود!

دنیا پر از وسوسه هاست. تو باید یاد بگیری که بین آنچه خوب و بد است انتخاب درستی داشته باشی.

خوب و بد، اما من چطور می‌تونم این مسائل را بفهمم؟

وجدانت تو را راهنمایی می‌کنه!

وجداتم؟ وجدان دیگه چیه؟

وجدانت یک صدای کوچک است که بهت میگه چه کاری درسته، اما تو همیشه دوست نداری به این صدا گوش کنی!

هاه؟ آیا تو وجدان من هستی؟

آیا تو می‌خواهی این نقش را ایفاء کنی آقای جیمینی؟

خدای من! خب... جواب منفی نمی‌دهم!

به این ترتیب، من به تو لقب وجدان پینوکیو می‌دهم... تو صاحب اختیار در تشخیص خوب و بد برای او خواهی بود... چنان جیمینی جبرجیرک... من پینوکیو را تحت نظارت شما قرار می‌دهم!

یک دست لباس نو و شیک! اوه، متشکرم، خاتم...

اما آیا نباید یک نشان یا مدال خاص برای این کار دریافت کنم...

اوه، اون رفته!

اما آنچه که جیمینی
جیرجیرک نمی‌دانست،
این بود که دو
شخصیت فلسف و
فریبکار در خیابان‌های
شهر در کمین بودند
تا موقعی پیدا کنند
و به آسانی پولی به
جیب بزنند!

خب... حداقل توی مدرسه
اتفاق بدی برایش نمی‌افته!

هی بینوک! صدام گرفته! اون صدای من را نمی‌شنوه!
برای روز اولی وجدان بودن کار سختی دارم، مدرسه اش
هم داره دیر میشه!

هی، نگاه کن! استرامبولی پیر،
همان استاد خیمه شب بازی، به
این شهر برگشته!

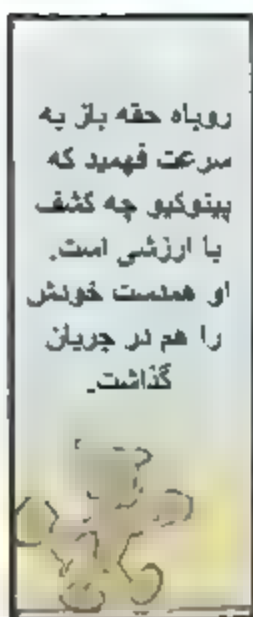
STROMBOLI

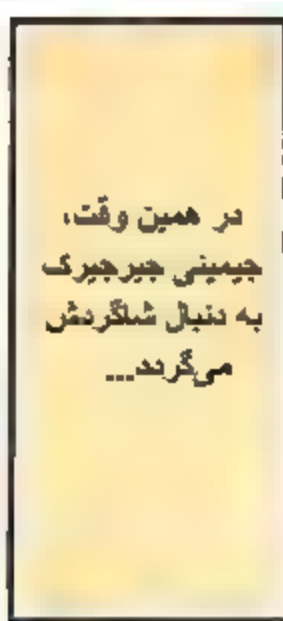
آه، به صدای خنده ی معصومه این کودکان گوش کن که دارند به مدرسه
می‌روند. چقدر انسان را جذب
می‌کنه. البته به ما هیچگونه
ارتباطی نداره!

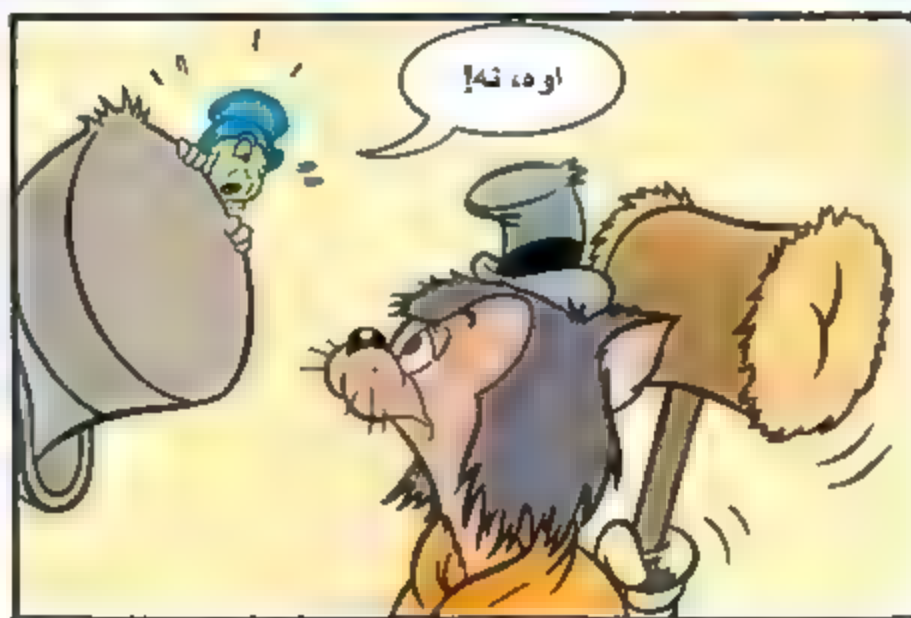
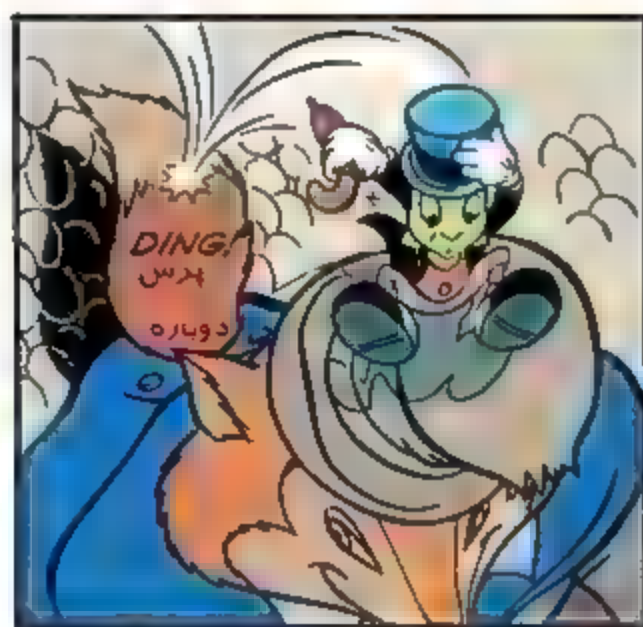
ما در گذشته کسب و کار خوبی با اون داشتیم! نظرت چیه یک بار
دیگر هم باهاش معامله ای داشته باشیم؟

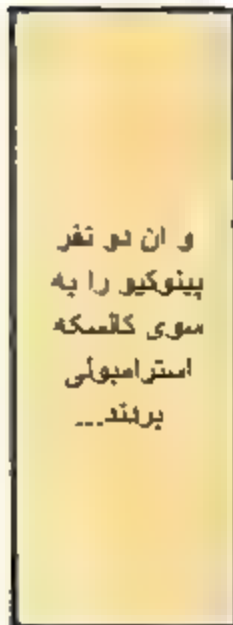
نگاه کن! دارم خواب می‌بینم! یک عروسک
خیمه شب بازی داره بدون
رشته های سیمی... راه میره!

احتمالا ما می‌توانیم...
اوه!

یگذارید نمایش را آغاز کنیم...

خاتمه‌ها و آقایان، استرامبولی بزرگ
این افتخار را دارد که به شما نمایشی
فوق العاده را ارائه کند...

... پینوکیو! نخستین
عروسک خیمه شب بازی
بدون رشته های سیم!

من اینجا!

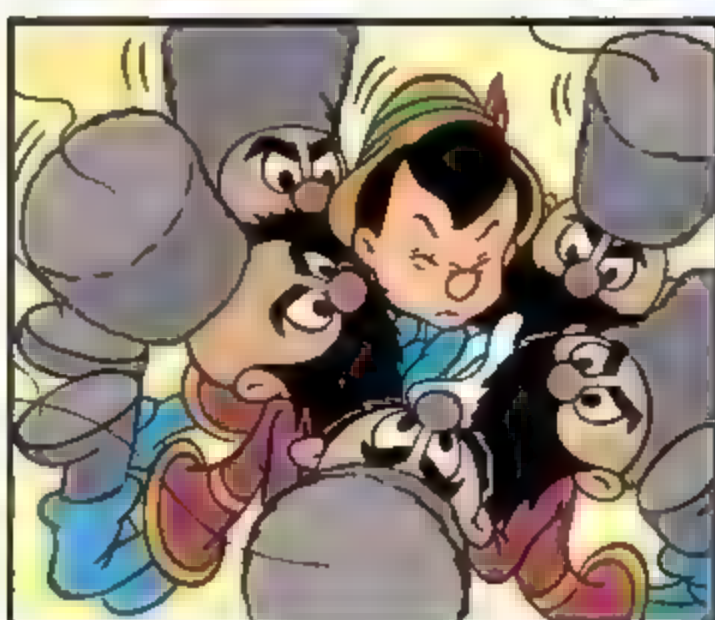
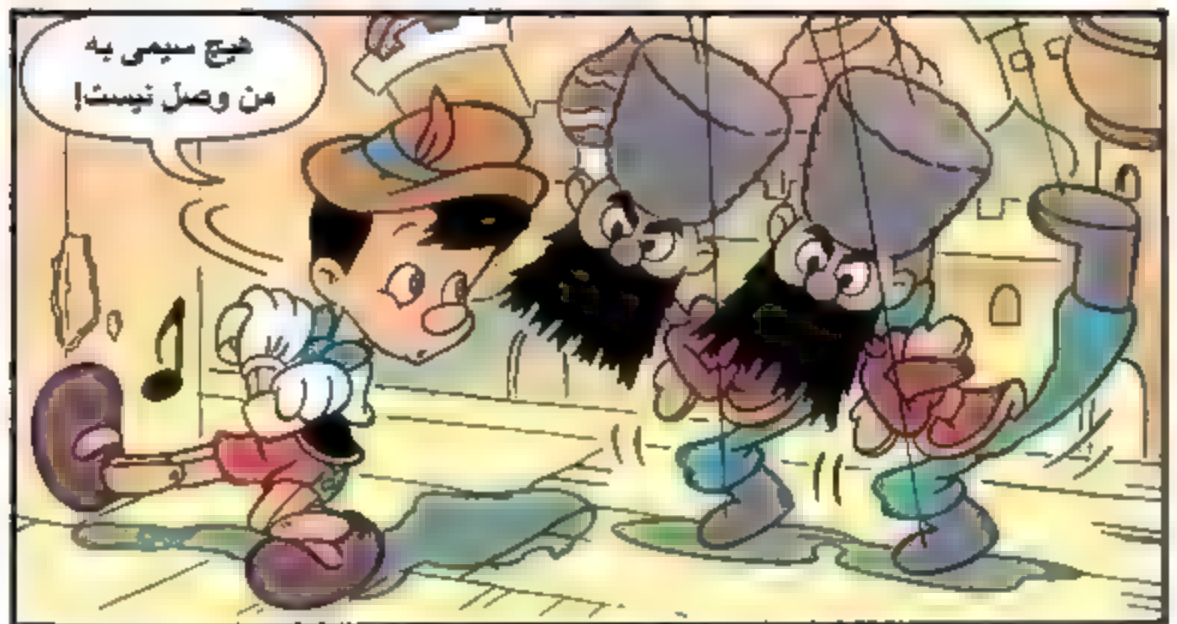
یگذار ببینیم که این
آقای به اصطلاح
بازیگر چه
استعدادی دارد!

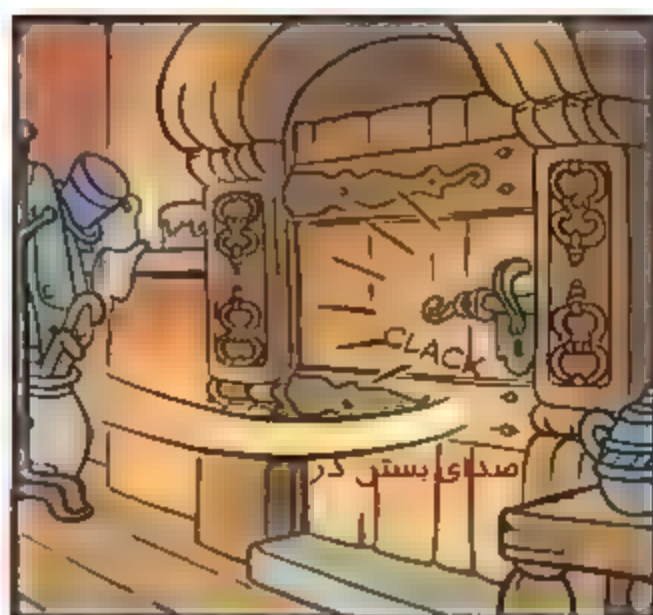
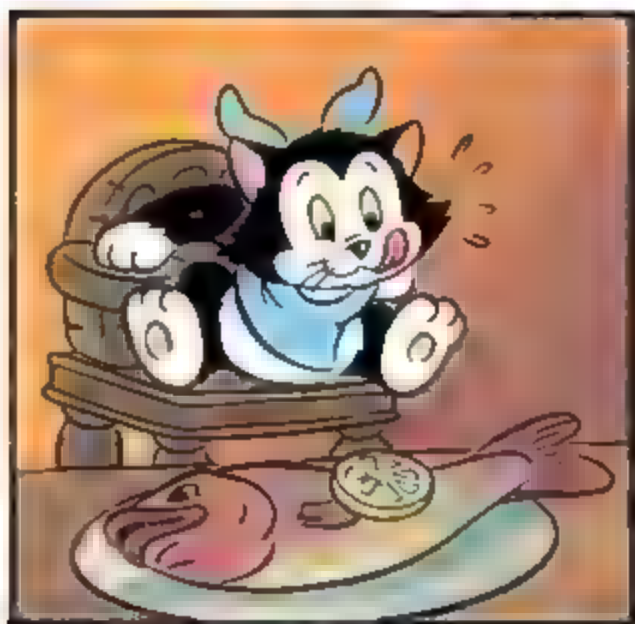
آه!

کارش افتضاحه!

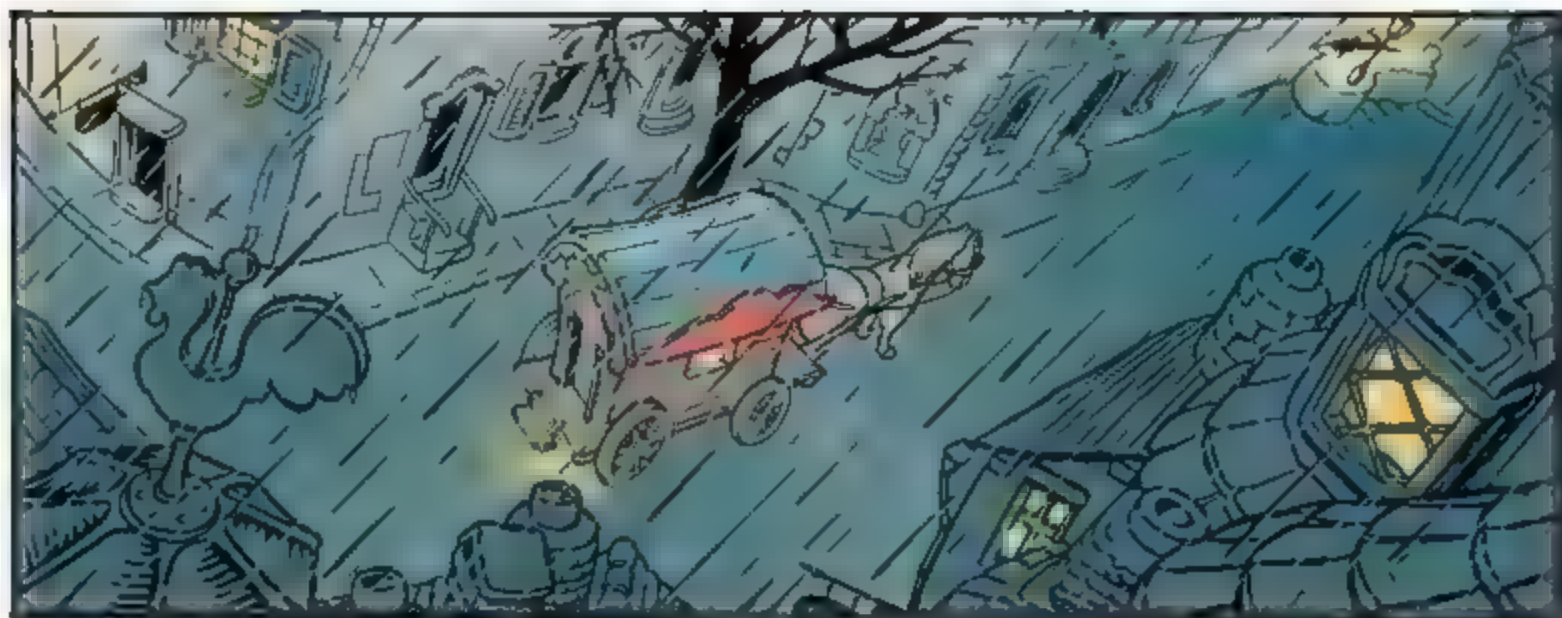
صدای زمین خوردن!
TUMP!

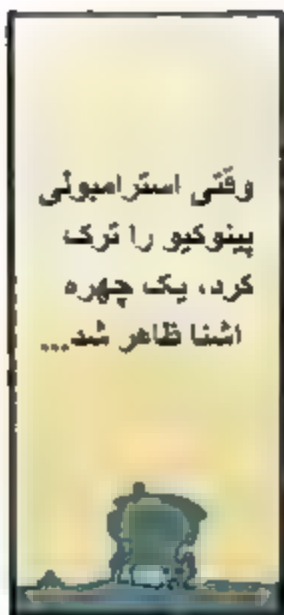
اگر یک مرتبه دیگر اینطور اجرا
بکنی، می‌اندازمت توی آتش!

اما پینوکیو هنوز
نهمیده بود که توی
چه تله ای افتاده
است...

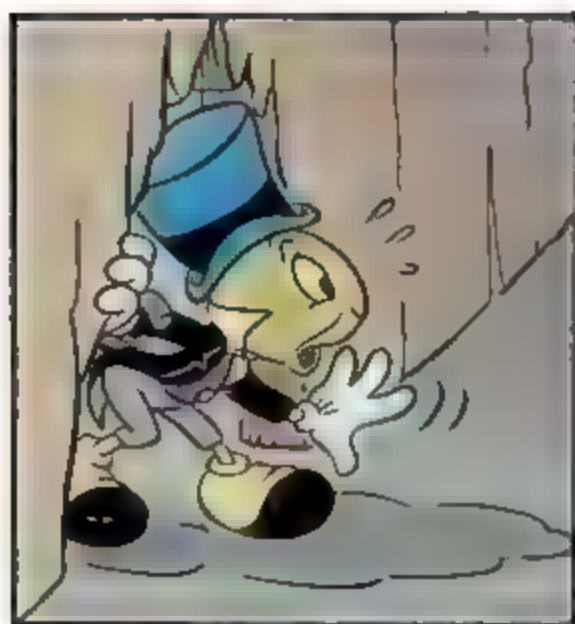
وقتی استرامبولی
پینوکیو را ترک
کرد، یک چهره
اشنا ظاهر شد...

او یک موفقیت بزرگ به دست
آورد، فکر می‌کنم دیگر به من
نیازی نداشته باشد. با اینحال،
دوست دارم باهش خداحافظی
کنم و ارزوی موفقیت!

و چرا که نه؟ هر چی
باشد من دوستش هستم،
نه؟!

هر، معلومه اینجا چه خبره؟

تو را گذاشته اند
توی قفس!

جیمینی! اوه، خیلی
خوشحالم که می‌بینمت!
من واقعا متاسفم که به
حرفش گوش ندادم!

نگران نیلز پسر،
هیچ فکری نمی‌تواند
جلوی من را بگیرد!

هوممم! بگذار داخل
این قفل را
بررسی کنم!

وای، این از انچه فکر می‌کردم
سخت تر است...

هدای در روین قدر

... فکر کنم چون کلسکه در حال
حرکت است این کار سخته!

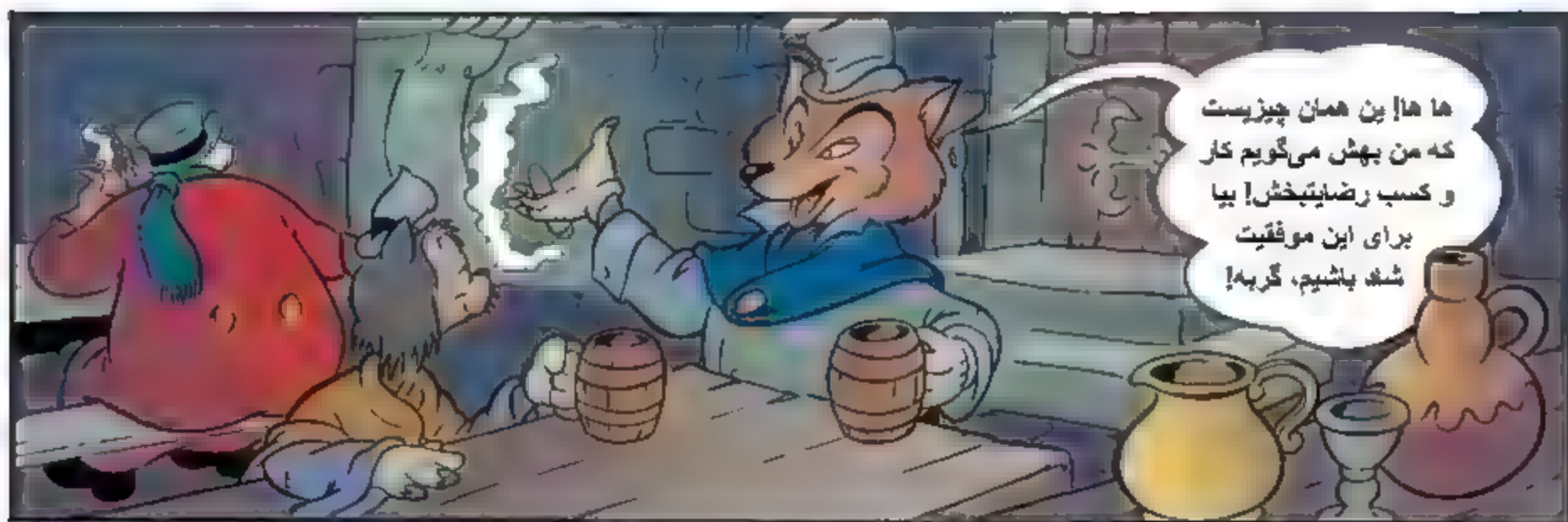

و دقیقاً در همان لحظه...

پینوکیو! تو کجایی؟
پینوکیو!

ها ها! این همان چیز است
که من بهش می‌گویم کار
و کسب رضایتبخش! بیا
برای این موفقیت
شد باشیم، گریه!

جالبتر این است که اون احمق هنوز فکر می‌کند ما دوستانش هستیم!

مر یک میز دیگر، مردی مسن مشغول گوش دادن به حرف‌هایشان است.

آقایان محترم، لطفاً اجزده بدهید
کنارتان بنشینم. من یک پیشنهاد
برای شما دارم!

ایا شما دو نفر دوست دارید کلی پول به
دست بیاورید؟
اوه! او هوم! ما آمده
شنیدن هستیم... اما
مطمئناً همه چیز بستگی
به پیشنهاد شما داره!

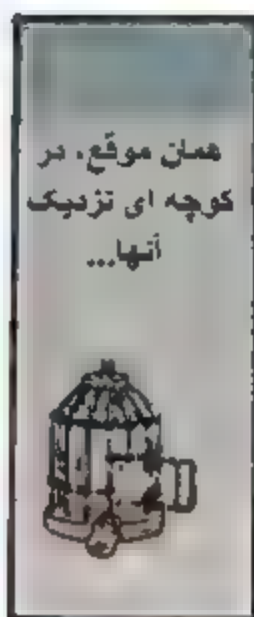
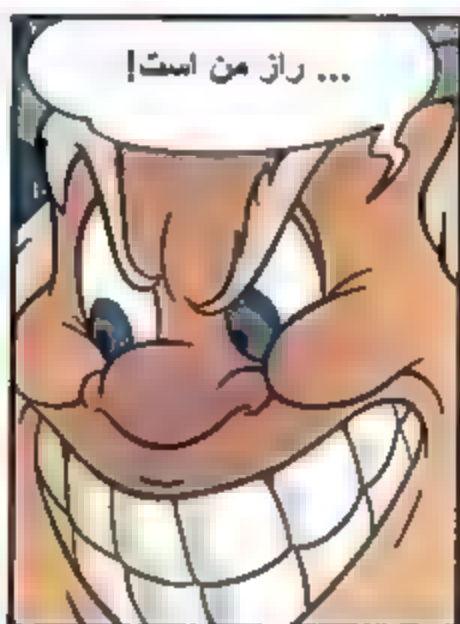
فکر می‌کنم این می‌تواند
شما را متقاعد کند!

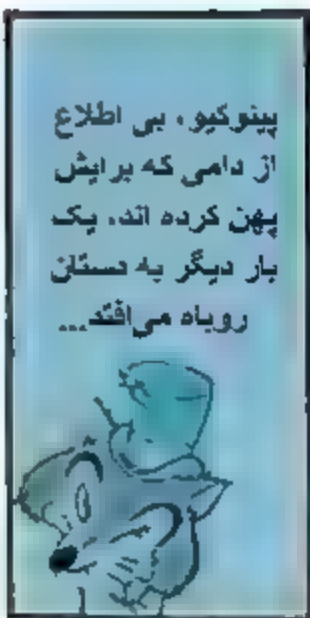
وای! یله، هیچ
مشکلی نیست!

و... ما باید
چه کسی را به
قتل برسانیم؟

ZIP
خخ

پینوکیو، بی اطلاع
از دامی که برایش
پهن کرده اند، یک
بار دیگر به دستن
روپاه می افتد...

اون دوباره اوتجاست، همان کوچولوی احمق! این
دفعه هم به چنگش می آورم وگرنه روپاه نیستم!

ایست ببیند! تو داری با این سرعت
کجا می روی؟
اوه، این آقای
روپاه است!

مسئله چیه پینوکیو؟ چرا رنگت پریده،
به نظر خیلی خسته می رسی، تو حتما
بیمار شده ای.

نه، من داشتم با جیمینی مسابقه ی
دو می دادم و خسته ام.

فکر کنم لازم است که
این مرد جوان را
معاینه کنیم،
اینطور نیست؟

اوه، عزیزم! به صدای قلیش
گوش کن، اقتضاحه...

KNOCK
KNOCK
KNOCK
تو تو تو

بسر بیچاره ی من، یک قدم دیگر راه بروی
ممکن است سگنه قلیی بکنی!

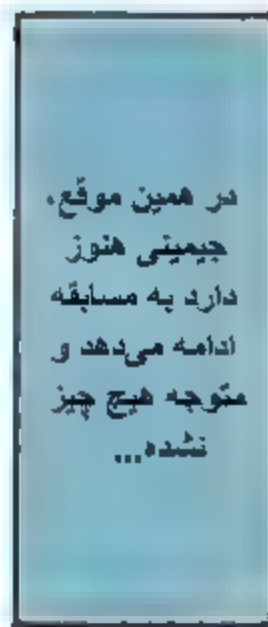
اما... اما من باید به ختله
برگردم... و فردا هم باید به
مدرسه بروم!

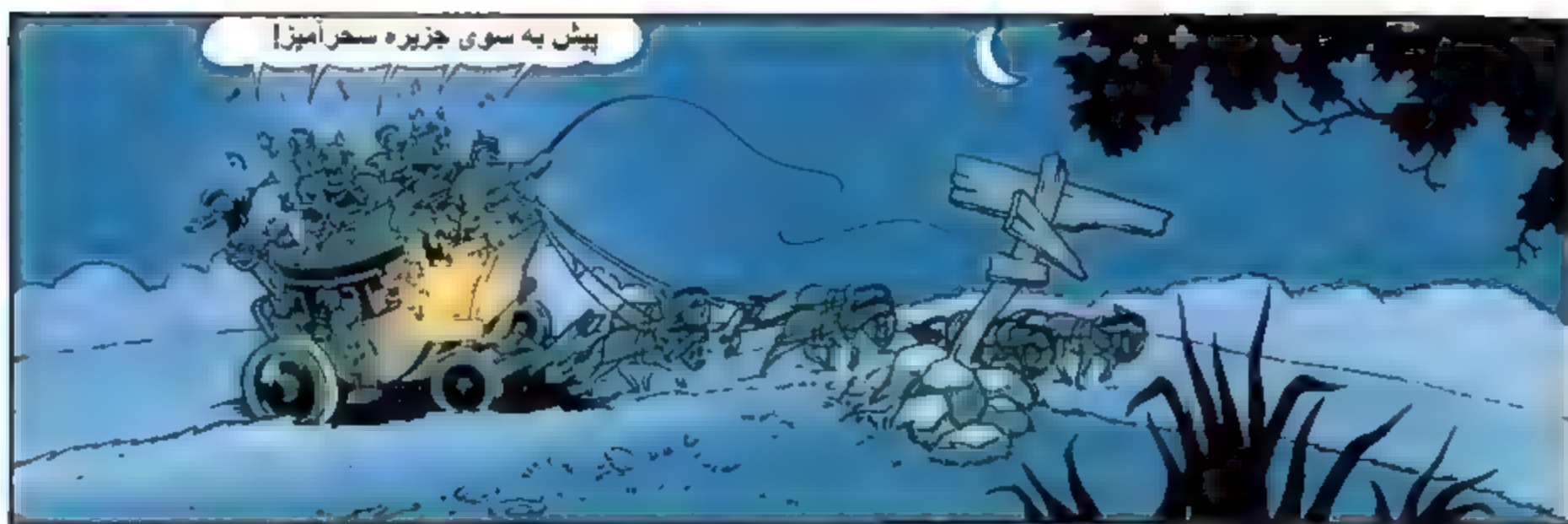

من نمی خواهم تو را بترسانم اما اگر همین الان استراحت نکنی دیگر
رنگ مدرسه را هم نخواهی دید... همینطور، دیگر پدرت را هم
نخواهی دید!

پس، من باید
چه کار کنم؟

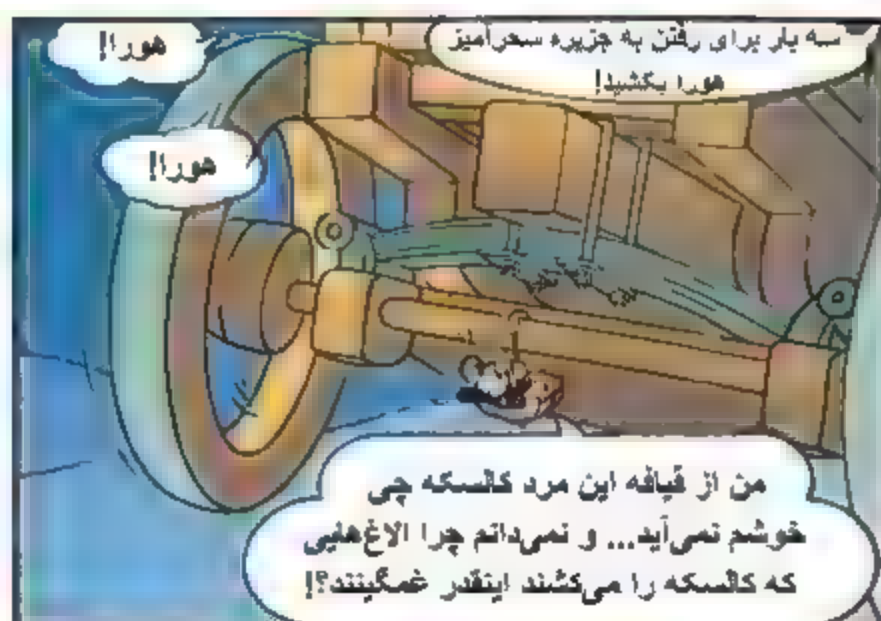

پیش به سوی جزیره سحرآمیز!

پس این لفته فول یک جزیره سحرآمیز را
داده اند، درست؟ خوب، من هم خورم
را به این کالسکه آویزان می‌کنم
تا هر جا می‌روند
همراهشان باشد!

هورا!

سه بار برای رفتن به جزیره سحرآمیز
هورا بکشید!

هورا!

من از قیافه این مرد کالسکه چی
خوشم نمی‌آید... و نمی‌دانم چرا الاغ‌هایی
که کالسکه را می‌کشند اینقدر غمگینند؟!!

ما داریم کلی کیف
می‌کنیم، نه؟

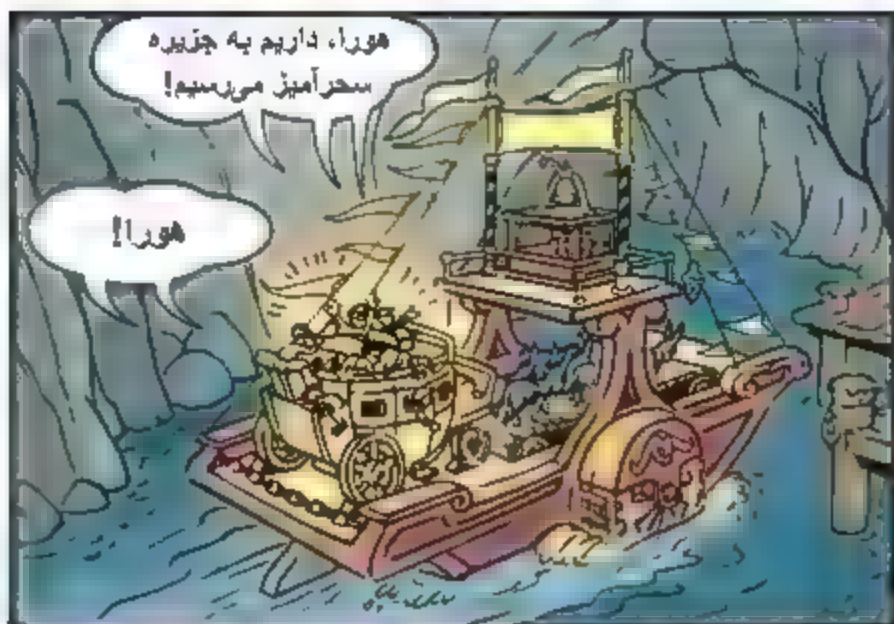
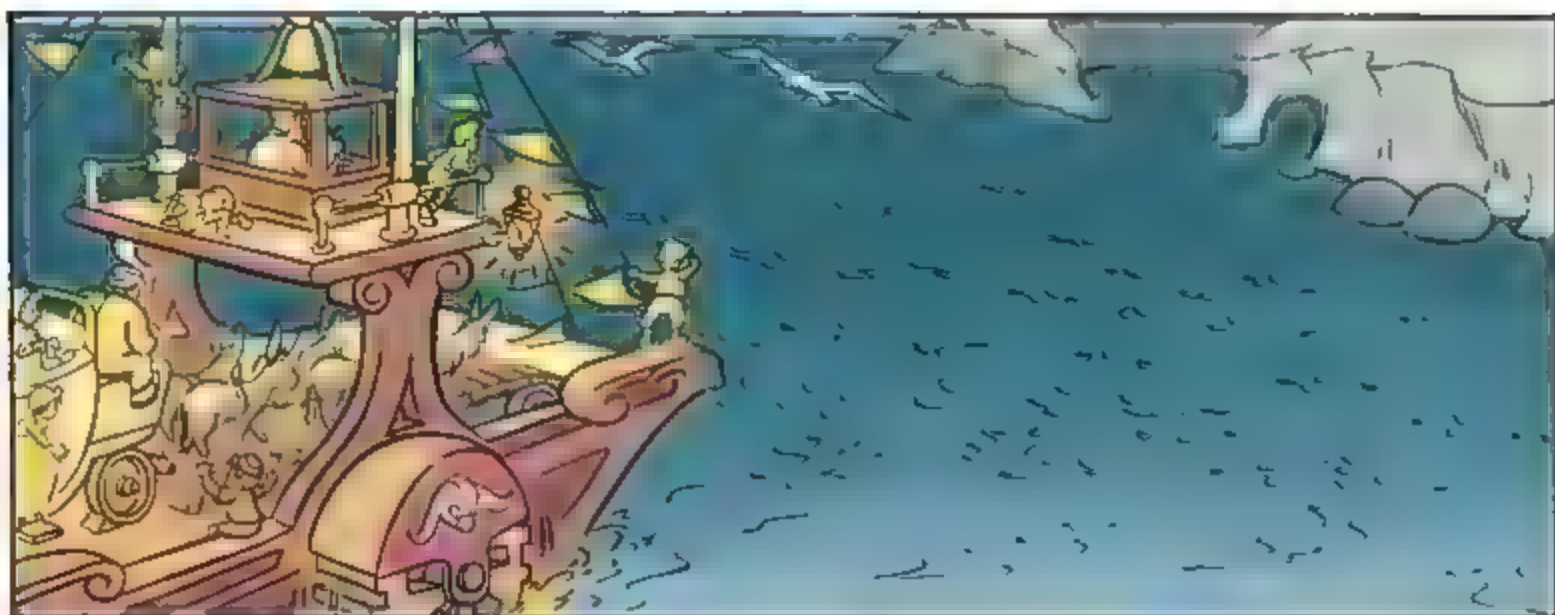

بله! و این در مقایسه با
تفریحاتی که توی
جزیره سحرآمیزه
هیچی نیست!

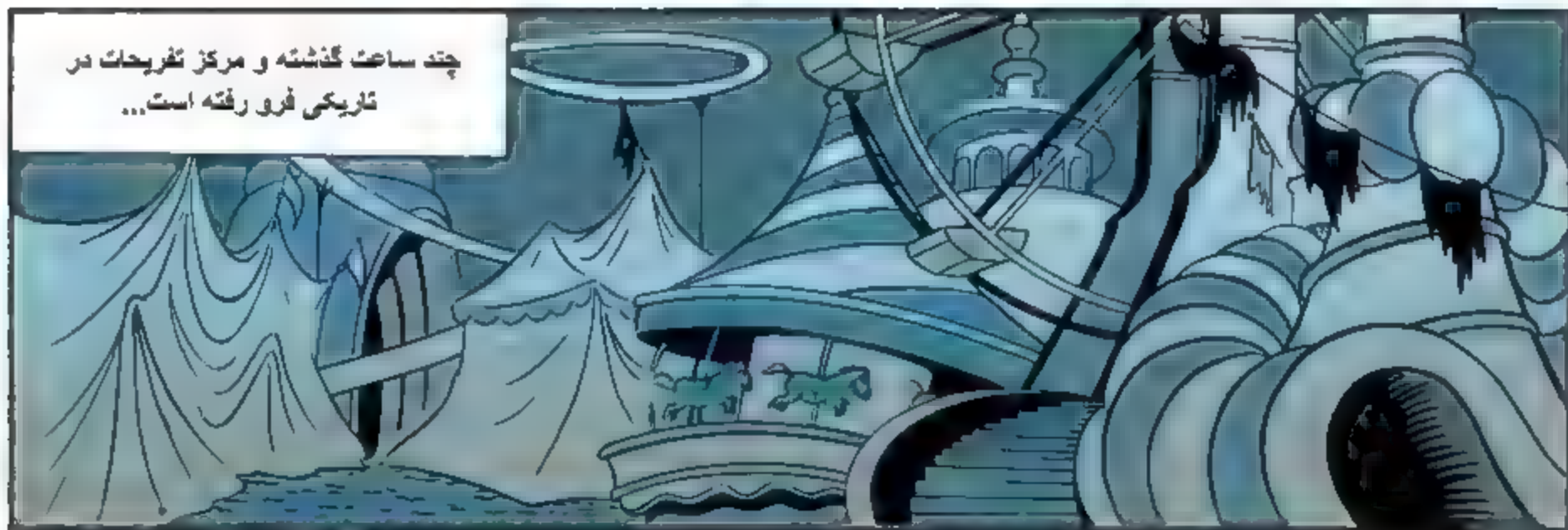

زود باشید، همه
سوار قایق بشوند!

بچه های ولگرد و سرکشی که مسافران این گروه را تشکیل می دادند چندان نیازی نداشتند تا برای سوار شدن به قلیق اعتمادشان جلب شود...

چند ساعت گذشته و مرکز تفریحات در تاریکی فرو رفته است...

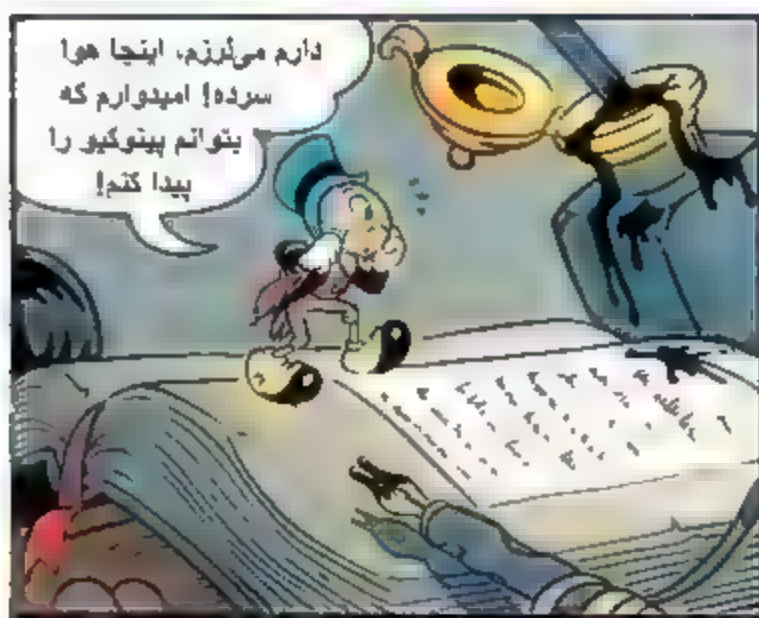
عجیب ترین چیز اینه که، مطمئنم صدایش را شنیدم!

پینوکیو!

دارم می‌لرزیم، اینجا هوا سرده! امیدوارم که بتوانم پینوکیو را پیدا کنم!

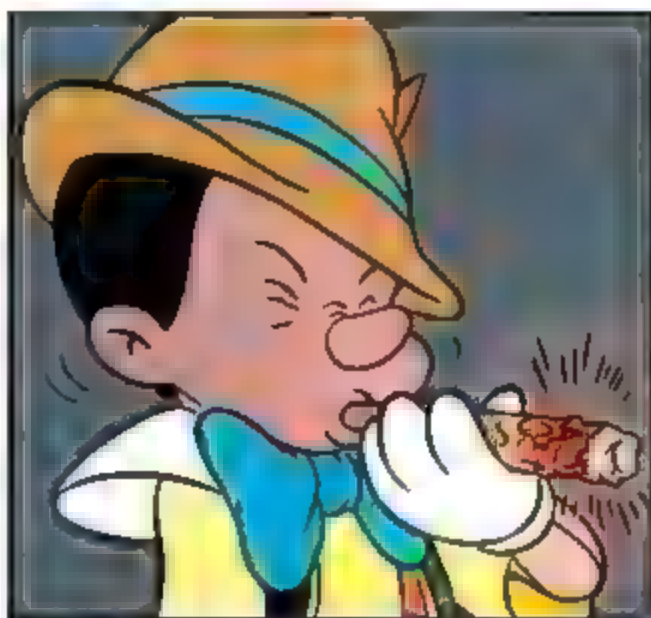
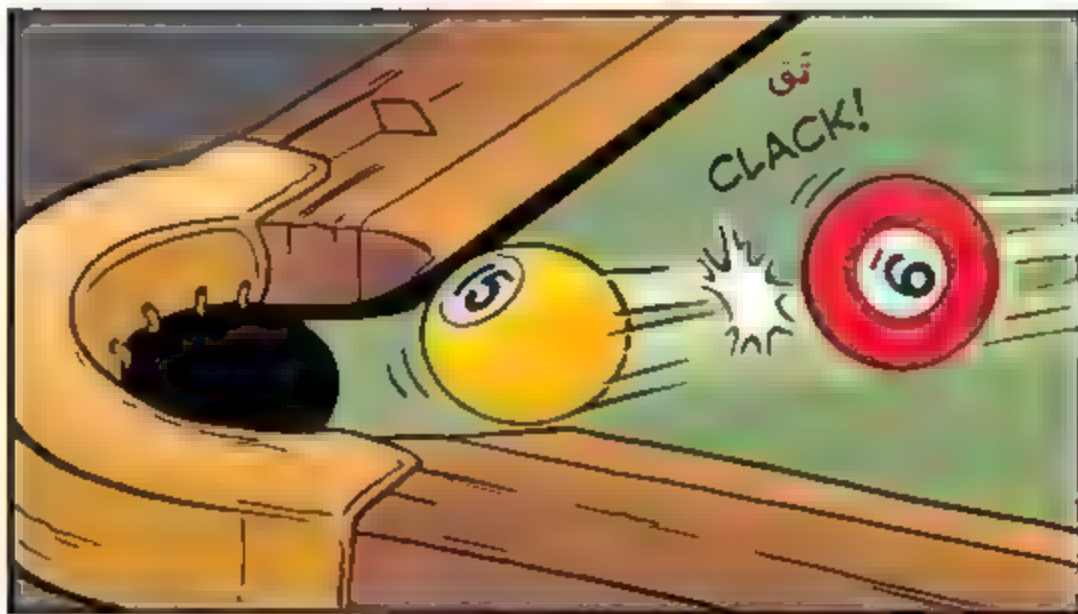

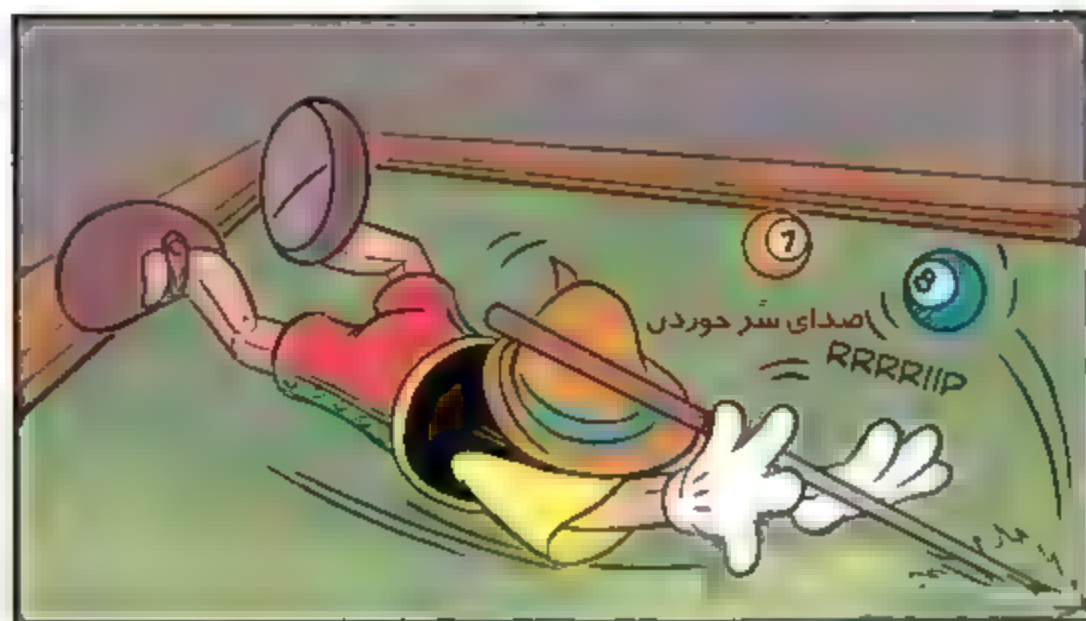
پینوکیو! تو کجایی؟

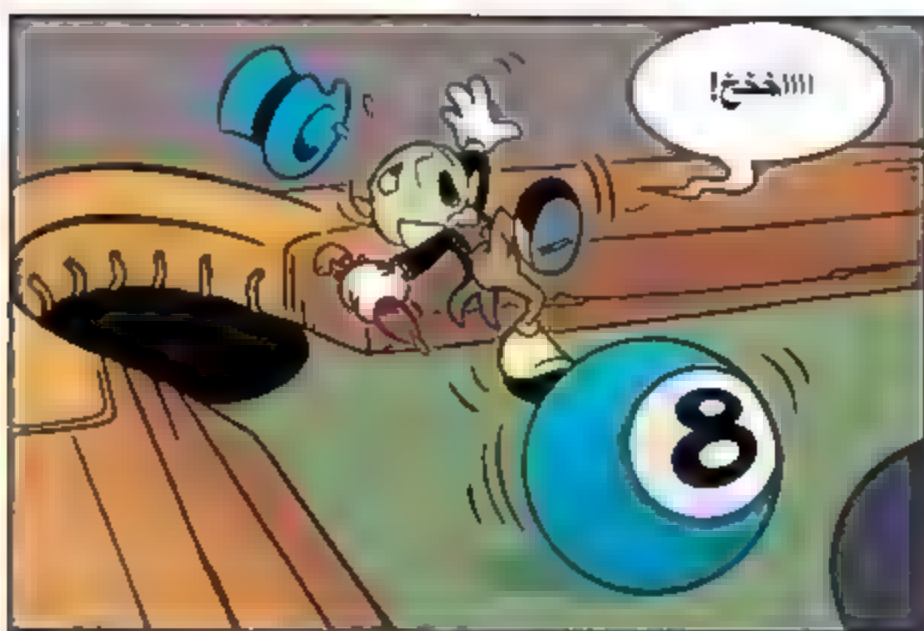

اون نمی‌تواند خیلی دور باشد.

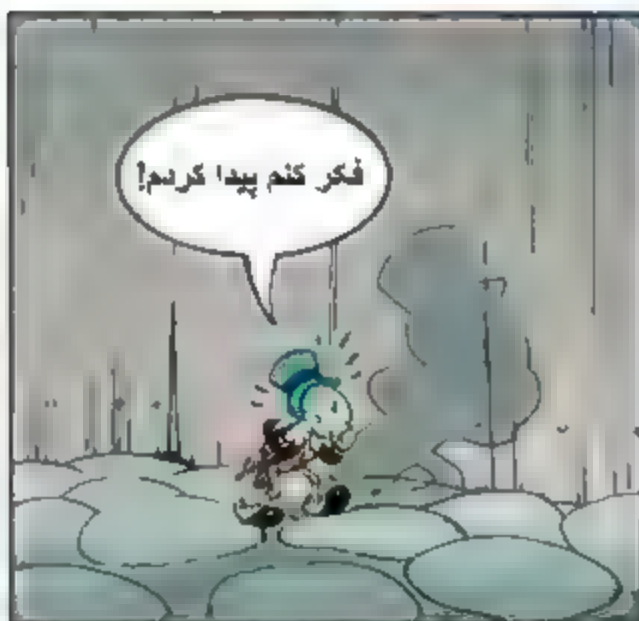

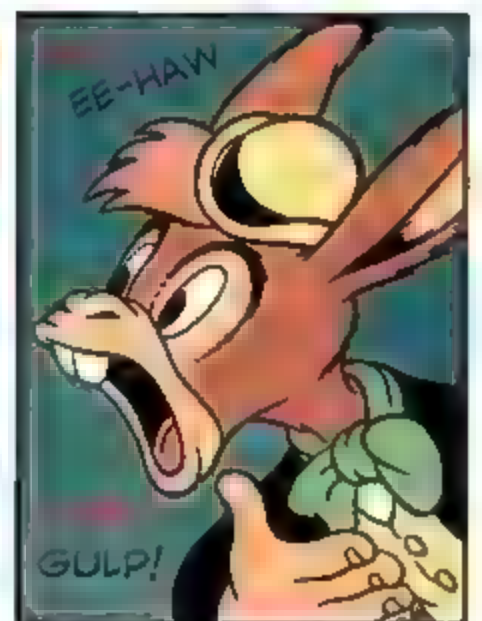

این بار جیمینی دیگر
مسئولیتی در قبال
شاگردش حسن نمی‌کرد.
چون او به دنبال
هوس‌های خود می‌رفت
و هر کاری دلش
می‌خواست انجام می‌داد.
پس سرنوشتش بر عهده
خودش بود.

دقیقا در همان
وقت، چیزها در
حال تغییر و بدتر
شدن بودند...

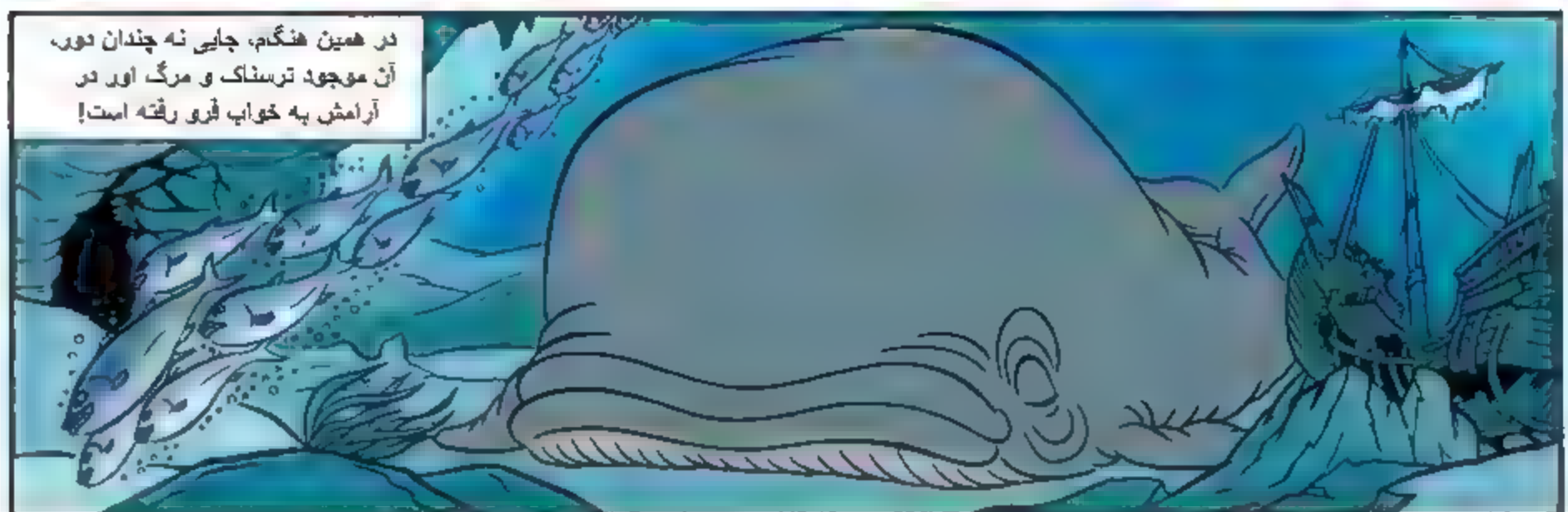

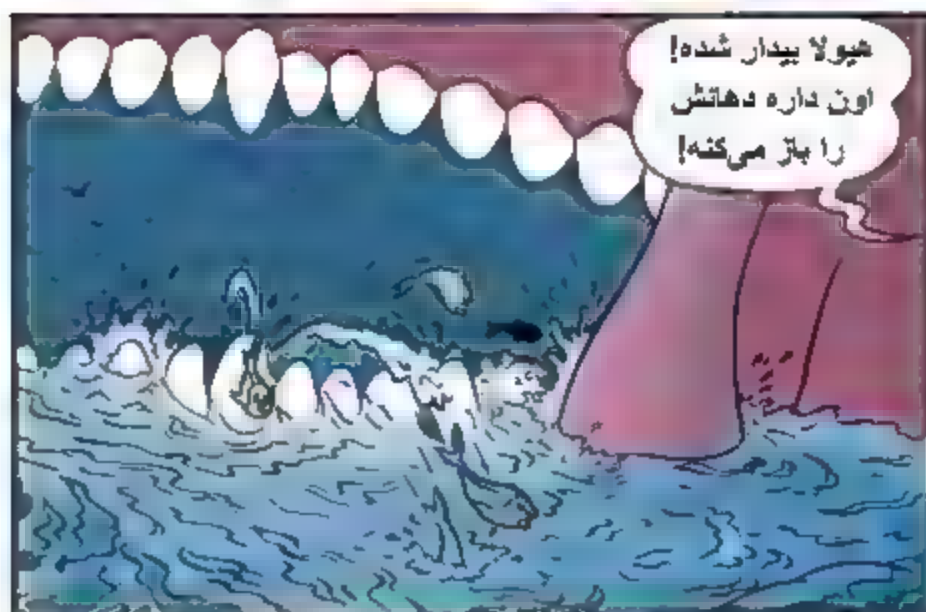

این بار پینوکیو
درسش را به
خوبی آموخته بود
و تمام راه را تا
خانه شان دوید!

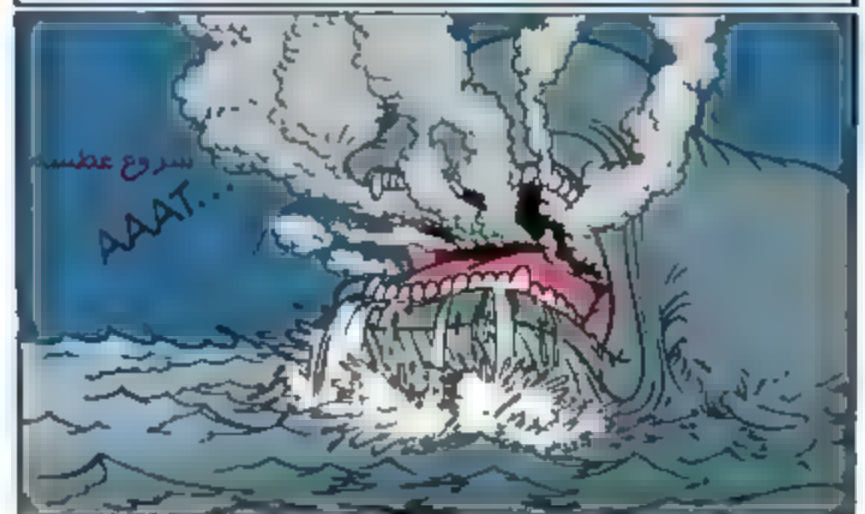

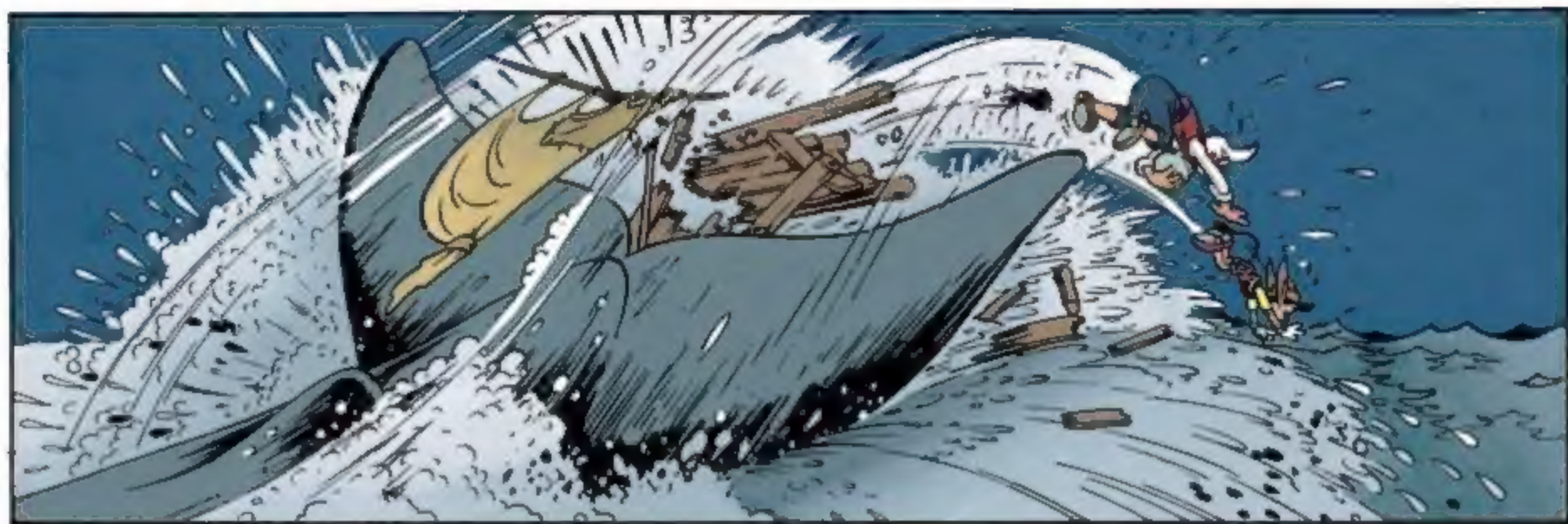

موجی از دود از لرون نهنگ برمی‌خیزد. سپس او دهان خیلی بزرگش را باز می‌کند...

... هیولا به عطسه می‌افتد.

هنگام مدّ دریا که ارتفاع آب در ساحل افزایش می‌یابد، ژپتوی پیر
به آرامی به هوش می‌آید....

